

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
ДИСЦИПЛИНСКА КОМИСИЈА
Број: ...-...-.../.../...
Дана: 26.05.2017. године
Београд

Дисциплинска комисија Високог савета судства, састављена од судија: Милевке Миленковић, председника комисије и Цвете Кајевић Грубишић и Томислава Трајковића, чланова комисије, са записничарем Мајом Станковић, након спроведеног дисциплинског поступка затвореног за јавност у предмету против судије Основног суда у ..., АА, по предлогу за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број ...-...-.../...-... од 04.11.2016.године, због дисциплинског прекршаја неоправдано одуговлачење поступка из члана 90 став 1 алинеја 7 Закона о судијама, завршеног дана 26.05.2017.године, донела је и истог дана јавно објавила

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог за вођење дисциплинског поступка Дисциплинског тужиоца Високог савета судства број ...-...-.../...-... од 04.11.2016.године, против судије Основног суда у ..., АА, рођеног ... године у ..., од оца ..., ЈМБГ ..., са пребивалиштем у ..., улица ... број ...,

- да је у поступајући као судија Основног суда у ..., у предмету пословни број Р1-.../..., нови број Р1-.../..., неоправдано одуговлачио поступак на тај начин што жалбе учесника у поступку и то жалбу противника предлагача ББ од 17.07.2015.године и жалбу предлагача ВВ од 21.07.2015.године није доставио на одговоре, све до 05.01.2016.године, а након ургенције противника предлагача ББ од 23.12.2015.године,

- чиме би извршио дисциплински прекршај неоправдано одуговлачење поступка из члана 90 став 1 алинеја 7 Закона о судијама.

Образложење

Дисциплински тужилац Високог савета судства је дана 04.11.2016.године против судије Основног суда у ..., АА, поднео предлог за вођење дисциплинског поступка због извршеног дисциплинског прекршаја неоправдано одуговлачење поступка из члана 90 став 1 алинеја 7 Закона о судијама. Након спроведеног дисциплинског поступка на рочишту за дисциплинску расправу одржаном дана 26.05.2017.године, заменик Дисциплинског тужиоца Марија Аранђеловић Јуреша је остала у свему при поднетом предлогу за вођење дисциплинског поступка и предложила изрицање јавне опомене као дисциплинске санкције према судији који се први пут јавља пред дисциплинским органима.

Дисциплинска комисија је одржала рочиште за дисциплинску расправу у одсуству уредно позваног судије против кога се води дисциплински поступак, на основу одредбе члана 30 став 1 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова, на коме је, на предлог Дисциплинског тужиоца, извршила увид у службену белешку Дисциплинског тужиоца ВСС број ...-...-.../...-... од 12.02.2016.године, лични лист судије АА, на предлог судије против кога се води дисциплински поступак, са рочишта за дисциплинску расправу од 21.04.2016.године је прибавила и извршила увид у списе предмета Основног суда у ... Р1-.../..., нови број Р1-.../..., а по службеној дужности, сходно члану 31 поменутог Правилника, је прибавила и извршила увид у извештај о раду судије против кога се води дисциплински поступак за 2015.годину и извод из АВП система о кретању предмета Р1-.../.... Дисциплинска комисија је одбила доказни предлог судије АА истакнут на рочишту за дисциплинску расправу дана 21.04.2017.године, да се као сведок испита ББ – подносилац дисциплинске пријаве на околности да ли је евентуално повукао дисциплинску пријаву и друге околности које судија није образложио у свом доказном предлогу, као сувишан за доношење одлуке у овој дисциплинској ствари.

Судија против кога се води дисциплински поступак, АА, у свом писаном изјашњењу пред Дисциплинским тужиоцем, Дисциплинском комисијом и усменој речи на рочишту за дисциплинску расправу одржаном дана 21.04.2017.године је навео да је подносилац дисциплинске пријаве пре подношења исте могао поднети притужбу Основном суду у ... који би, након разматрања чињеница истакнутих у притужби, могао покренути поступак у односу на судију пред дисциплинским органима Високог савета судства. Осим тога, подносилац дисциплинске пријаве у већем делу указује на чињенице које су везане за његов правни став да није било места одбачају предлога за понављање поступка, који наводи не могу бити предмет расправљања пред дисциплинским органима већ могу бити само предмет одлучивања у оквиру судског поступка – пред другостепеним судом. Као судија који поступа у спорном предмету

донео је све одлуке, па и одлуку везано за предлог за понављање поступка који је поднет на решење којим је правноснажно окончан поступак који се водио под пословним бројем ЗР1-.../..., што се може утврдити увидом у комплетне списе предмета, па се у његовим радњама не стичу елементи дисциплинског прекршаја који му је стављен на терет.

У писаном изјашњењу пред Дисциплинском комисијом је додао да предлог за вођење дисциплинског поступка треба одбацити као неуредан, јер је изрека противречна себи самој и разлозима предлога, а разлози о одлучним чињеницама су у супротности са стањем у списима предмета, јер тужилац није извршио увид у комплетне списе предмета Р1-.../..., нови број Р1-.../..., већ је предлог заснован само на чињеницама изнетим у дисциплинској пријави. Осим тога, „изрека предлога за вођење дисциплинског поступка“ нема никакву корелативну везу са садржајем дисциплинске пријаве коју је господин ББ поднео против судије, јер из исте очигледно произилази да се подносилац пријаве бавио материјално-правним прописима везаним за основаност његовог предлога за уређење начина коришћења у спорном предмету, а не пропустима који су везани за законска обележја дисциплинског прекршаја из члана 90 став 1 алинеја 7 Закона о судијама. Осим тога, подносилац пријаве, иако није поднео притужбу Основном суду у ..., у више наврата је имао непосредан контакт са судијом, па је заједно са својим пуномоћником прихватио чињеницу да због објективних околности судија није у могућности да испоштује сваки тзв. судски рок за израду појединих одлука, сагласио се објашњењем који му је судија дао. Ниједно право подносиоца пријаве није умањено, нити је подносилац пријаве лишен остварења било ког свог права, а све везано за рок израде одлуке којим је његов предлог за понављање поступка одбачен као недозвољен.

У усменој речи на ранијем рочишту за дисциплинску расправу, судија АА је навео да не признаје извршење дисциплинског прекршаја који му је стављен на терет јер се у његовом поступању не стичу елементи дисциплинског прекршаја, додајући да је његово поступање био школски пример стручности, савесности и законитости у поступању како у материјалноправном смислу те речи, тако и у формалноправном смислу. Све одлуке које је донео у форми решења поступајући у том предмету су одлуке које су по редовним правним лековима и ванредним правним лековима потврђене. Осим тога, уређење начина коришћења непокретности је по свом карактеру апсолутно релативне природе јер свака промена фактичког стања на терену ствара нови основ за покретање новог ванпарничног поступка у односу на исту непокретност. Одредбе Закона о ванпарничном поступку и Закона о парничном поступку су одредбе процесно правне природе које су биле његова обавеза у поступању везано за судске рокове за израду одлука и за поступање по жалби. Сматра да поднети предлог за вођење дисциплинског поступка не садржи степен оправдане сумње да је извршио дисциплински прекршај за који се терети. Службена белешка Дисциплинског тужиоца селективно преписује поједине факте садржане у списима предмета. Осим тога, одредбом члана 21 Закона о ванпарничном поступку је прописано да ако суд поводом жалбе не преиначи, односно не укине своје решење,

жалбу заједно са списима предмета доставља другостепеном суду на решавање, без обзира да ли је жалба поднета у законском року. Према наводима судије против кога се води дисциплински поступак, судија није у обавези да жалбу доставља на одговор и то је једна од основних специфичности Закона о ванпарничном поступку. Одредбом члана 224 Судског пословника је прописано да запослени у судској писарници управо на жалбу која се не доставља на одговор прослеђује предмет вишем суду, па није потребна наредба судија да би се жалба проследила вишем суду. Одредбом члана 9 Судског пословника је прописано да странка има право на притужбу ако сматра да се поступак неоправдано одуговлачи, што није учињено. У конкретном случају се не може говорити о одуговлачењу поступка, с обзиром да су све његове одлуке донете у законском року, а жалбени поступак око достављања није у надлежности судије, већ службеника писарнице.

Имајући у виду изјашњење судије против кога се води дисциплински поступак, Дисциплинска комисија налази да су у овој дисциплинској ствари спорне све чињеничне и правне околности везане за постојање бића дисциплинског прекршаја из члана 90 став 1 алинеја 7 Закона о судијама, с обзиром да је судија оспорио чињенично стање из списка ванпарничног предмета које је констатовао дисциплински тужилац у својој службеној белешци, а такође је оспорио да у његовим радњама стоје елементи дисциплинског прекршаја који му је стављен на терет предлогом за вођење дисциплинског поступка.

Следствено томе, Дисциплинска комисија је усвојила доказни предлог судије против кога се води дисциплински поступак и прибавила списе предмета Р1-.../..., у који је извршила увид и, између осталог, од чињеница које су од значаја за вођење овог дисциплинског поступка и доношења законите и правилне одлуке, утврдила да је предлагач ВВ против противника предлагача ББ дана 09.12.2011.године поднела предлог за уређење начина коришћења, те да је судија АА у предмету Р1-.../... дана 23.12.2013.године донео решење којим је уредио начин коришћења кп.бр.10185, на којој се налази пет објеката, на начин ближе описан у изреци тог решења, које је потврђено решењем Вишег суда у ... Гж-.../... од 09.10.2014.године, јер је одбијена као неоснована жалба противника предлагача ББ и ГГ. Надаље, противник предлагача ББ је преко свог пуномоћника дана 31.12.2014.године поднео предлог за понављање поступка правноснажно окончаног решењем Вишег суда у ... Гж-.../... од 09.10.2014.године, након чега је Основни суд у ..., и то судија АА, у предмету ЗР1-.../... од 5.01.2015.године донео решење којим је одбачен предлог за понављање поступка као недозвољен. Исто решење је одлуком Вишег суда у ... Гж-.../... од 20.04.2015.године укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак, након чега је судија АА одржао главну расправу дана 03.07.2015.године поводом предлога за понављање поступка на којој је одбио предлог за понављање поступка у предмету ЗР1-.../... правноснажно окончаног решењем Вишег суда у ... Гж-.../... од 09.10.2014.године, поднет 31.12.2014.године као неоснован. На исто решење жалбу је изјавио противник предлагача ББ лично дана 21.07.2015.године са прилозима и

пуномоћник противника предлагача адвокат Драгиња Вељовић из ... дана 17.07.2015.године. На полеђини ове жалбе стоји наредба судије лично потписана од 21.07.2015.године, да се списи врате у евиденцију, а наредба идентичне садржине од 23.07.2015.године постоји и на полеђини жалбе коју је лично поднео противник предлагача. Из списка предмета се види да је евиденција означена за 31.07.2015.године, након што је расписана достава решења од 3.07.2015.године. У списима, надаље, постоји поднесак противника предлагача од 23.12.2015.године са ургенцијом да се списи одмах, без одлагања, проследи другостепеном суду, са наредбом судије да се списи предмета проследи Вишем суду на одлучивање по жалби од 5.01.2016.године. Истог датума, дана 5.01.2016.године, је констатована експедиција две жалбе и две доставнице. У списима предмета је улепљен нови поднесак „извршног дужника ББ“ од 28.12.2015.године, у коме, између осталог, наводи да је поднео Високом савету судства Дисциплинској комисији пријаву, под сумњом да је судија АА извршио кривично дело и да је доставио документацију да није власник непокретности и покретности које је извршни поверилац ВВ доставила другостепеном суду од 31.03.2014.године. Након тога стоји наредба судије од 11.01.2016.године, да се списи упуте у Виши суд на одлучивање по жалби. Виши суд у ... је пропратним писмом које је Основни суд у ... примио дана 17.03.2017.године вратио списе предмета Р1-.../..., заједно са три примерка решења суда Гж-.../... од 6.03.2017.године, којим је одбијена као неоснована жалба „предлагача ББ из Крагујевца“ и потврђено решење Основног суда у ... ЗР1-.../... од 3.07.2015.године (из образложења решења очигледно произилази да се ради о жалби противника предлагача ББ).

Стање у списима предмета Р1-.../... је у потпуности идентично стању које је констатовао Дисциплински тужилац након увида у списе и при томе сачинио службену белешку од 12.02.2016.године, сем у погледу донете одлуке од стране другостепеног суда, која је донета и достављена првостепеном суду након што је Дисциплински тужилац извршио увид у списе предмета.

Увидом у извод из АВП система о кретању предмета Р1-.../..., којим је сада задужен други судија, и има статус нерешеног предмета, потврђује се стање које произилази из списка предмета да је ББ поднео суду два поднеска од 23.12.2015.године и 28.12.2015.године, осим тога се утврђује и да је ВВ поднела одговор на жалбу дана 19.01.2016.године, а што се тиче кретања предмета уочава се да су списи предмета враћени у писарницу дана 3.07.2015.године са евиденцијом 6.07.2015.године, судији АА су списи изнети 17.07.2015.године, враћени у писарницу 21.07.2015.године, поново изнети дана 22.07.2015.године и враћени у писарницу 23.07.2015.године са евиденцијом 24.07.2015.године, након чега су судији изнети дана 21.08.2015.године и враћени у писарницу 5.01.2016.године, када су судији поново изнети 8.01.2016.године и по жалби упућени у Виши суд дана 12.01.2016.године.

Увидом у извештај о раду судије АА за период од 1.01.2015.године до 31.12.2015.године, утврђује се да је исти поступао у „О“ материји, где је на почетку периода има 958 нерешених предмета и са приливом укупно у раду 2.739 предмета, у

„P1“ материји је на почетку периода имао 58 предмета, са приливом укупно у раду 130 предмета, у „P2“ материји на почетку периода је имао 14 предмета, са приливом је имао у раду 89 предмета и у „P3“ материји је на почетку имао нерешених 37 предмета и са приливом у раду 151 предмет. Дакле, током 2015.године судија је укупно у раду 3.109 предмета, укупно је решио 1.996 предмета, па је прилив савладан са 98,28% са укупним проценом решених од 64,2% и 20% укинутих одлука, при чему је по жалби разматрано 10 одлука.

Дисциплинска комисија је прихватила све изведене писане доказе јер су издати од стране надлежних органа и нису доведени у сумњу, исте је ценила понаособ и довела у међусобну везу па је из списка предмета P1-.../..., нови број P1-.../..., службене белешке Дисциплинског тужиоца и извода из АВП система о кретању наведеног предмета, од чињеница које су од значаја за доношење одлуке у овој дисциплинској ствари утврдила да је у предмету P1-.../..., по предлогу за уређење начина коришћења од 2011.године, судија АА донео решење дана 23.12.2013.године којим је уредио начин коришћења непокретности, а исто је потврђено одлуком надлежног суда. Након тога, исти судија је поступао у предмету ЗP1-.../... по предлогу за понављање поступка, противника предлагача ББ од 31.12.2014.године, када је донео решење ЗP1-.../... од 5.01.2015.године, које је укинута одлуком другостепеног суда и предмет враћен на поновни поступак, када је добио нов број P1-.../... и судија АА је тим предметом задужен дана 12.06.2015.године. После укидања одлуке, судија АА је у кратком року одржао рочиште на коме је одбио предлог за понављање поступка дана 3.07.2015.године и исто решење је потврђено одлуком жалбеног суда дана 06.03.2017.године. Након што су противник предлагача ББ лично и његов пуномоћник, адвокат Драгиња Вељовић, изјавили жалбе на решење којим је одбијен предлог за понављање поступка (при чему се у предлогу за вођење дисциплинског поступка погрешно наводи да је жалбу изјавио предлагач ВВ дана 21.07.2015.године, које чињенично стање је супротно стању у службеној белешци коју је Дисциплински тужилац сачинио, али исто није било од значаја за доношење одлуке у овој дисциплинској ствари), исте жалбе нису прослеђене Вишем суду на надлежност, нити достављене на одговор супротној страни, већ је то учињено након ургенције противника предлагача од 23.12.2015.године. Према стању из аутоматске евиденције вођења предмета, након што су му списи предмета изнети са изјављеним жалбама, судија није дао наредбу да се жалбе доставе на одговор супротној страни, већ да се предмет стави у евиденцију (према констатацији са доставница произилази да је евиденција 31.07.2015.године), али је судији предмет изнет дана 21.08.2015.године и по истом није поступано све до ургенције противника предлагача, а поступљено је дана 5.01.2016.године, са којим датумом постоји наредба судије да се списи проследе Вишем суду, а истовремено је извршена и експедиција изјављених жалби на одговор супротној страни. С обзиром да су списи прослеђени Вишем суду на даљу надлежност дана 11.01.2016.године, а да је према стању из АВП система предлагач ВВ одговор на жалбу поднела дана 19.01.2016.године, очигледно је да се није сачекало са протеком рока за одговор на жалбу, већ су списи прослеђени другостепеном суду на даљу одлуку.

Из изведених доказа несумњиво произилази да судија није поступао по предмету P1-.../... у периоду од 21.08.2015.године до 5.01.2016.године, дакле, нешто више од четири месеца након што су му списи предмета изнети у рад из писарнице.

Неспорна је чињеница да се од свих судија очекује да редовно поступају у предметима којима су задужени са испуњавањем законских рокова који су прописани или предузимањем потребних процесних радњи у што краћем року, као и да свако непоступање на наведени начин оправдава вођење дисциплинског поступка, али у конкретном случају из свих утврђених чињеница произилази да је судија у периоду који је претходио периоду који му је стављен на терет, као време извршења дисциплинског прекршаја, предузимао све радње у циљу благовременог, правилног и законитог окончања спорног ванпарничног предмета ради уређења начина коришћења. Наиме, након правноснажног окончања ванпарничног поступка, сходно свом правном схватању, у које се Дисциплинска комисија не упушта, судија је донео одлуку о поднетом захтеву за понављање поступка, а након укидања те одлуке благовремено је донео правилну и закониту одлуку да се одбије предлог за понављање поступка, која је потврђена од стране Вишег суда, на који начин права противника предлагача ББ, као учесника у поступку, ничим нису оштећена. Дакле, имајући у виду целовитост поступка од дана када је поднет предлог за уређење начина коришћења, а потом и предлог за понављање поступка па до правноснажног окончања поступка, наведени период који се судији ставља на терет као неоправдано одуговлачење поступка, односно период од дана 17.07.2015.године и 21.07.2015.године, када није доставио на одговоре изјављене жалбе све до 5.01.2016.године, имајући у виду радње које је судија предузео пре периода који је предмет дисциплинског поступка, по оцени Дисциплинске комисије не може се подвести под дисциплински прекршај неоправдано одуговлачење поступка, који постоји у субјективном и објективном смислу уколико је последица несавесног вршења судијске функције.

Имајући у виду задуженост судије већим бројем предмета у ванпарничној материји и резултате рада у смислу коректног савладавања прилива и квалитета рада са малим бројем укинутих одлука, чињеницу да је о правима странке – противника предлагача решено благовремено, правилно и законито, што је потврђено од стране надлежног жалбеног суда, сама чињеница да у једном предмету није поступано у краћем временском року, није довољна за несумњив закључак да су таквим пропуштањем остварени сви елементи како субјективни, тако и објективни дисциплинског прекршаја неоправдано одуговлачење поступка из члана 90 став 1 алинеја 7 Закона о судијама.

Дисциплинска комисија је ценила изјашњење судије против кога се води дисциплински поступак као порицање наведеног дисциплинског прекршаја па исто прихвата у делу изјашњења да у описаним радњама, односно пропуштању судије не стоје елементи дисциплинског прекршаја, док се у оцену осталих навода који се тичу примене закона и тумачења законских одредби из Закона о ванпарничном поступку и

Закона о парничном поступку у смислу да ли је нужно доставити жалбу противника предлагача на одговор супротној страни или не, Дисциплинска комисија није упуштала.

Комисија још једном подсећа на изражени став у ранијим предметима, да нема улогу другостепеног судског органа који је надлежан да у законом прописаном поступку одлучује о законитости и правилности судских одлука. Следствено томе, Комисија се није упуштала у оцену правног става судије против кога се води дисциплински поступак (који, између осталог, није јасан, нити доречен), да ли је нужно жалбу доставити супротној страни на одговор, тим пре што из списка произилази да је судија, након ургенције противника предлагача, жалбу доставио супротној страни. Такође, Комисија је ценила као неосноване и неутемељене наводе из изјашњења судије против кога се води дисциплински поступак у коме се позива на одредбе Судског пословника, из којих, према ставу судије, произилази да је дужност запосленог да проследи предмет Вишем суду без посебне наредбе судије. У овом делу изјашњења Комисија указује да није дужност запосленог у судској писарници да тумачи одредбе закона, те да ли се ради о правном леку који се не доставља на одговор (члан 224 став 5 Судског пословника), већ је то дужност судије који је задужен предметом, али налази да изјашњење судије против кога се води поступак у овом делу, иако није прихваћено од стране Комисије, није од значаја за другачију одлуку Комисије, имајући у виду целину ванпарничног поступка у коме је поступао судија и донео правилну и закониту одлуку, што је потврдио надлежни суд, како је то претходно образложено.

Са напред наведених разлога, Дисциплинска комисија је одбила предлог за вођење дисциплинског поступка и на основу одредбе члана 34 став 1 тачка 1 Правилника о поступку за утврђивање дисциплинске одговорности судија и председника судова одлучила као у изреци.

**Председник Дисциплинске комисије
Високог савета судства
С у д и ј а
Милевка Миленковић с.р.**

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ: Против овог решења Дисциплинске комисије може се изјавити жалба Високом савету судства у року од 8 дана од дана пријема отправке решења.

За тачност отправке оверава

Мирјана Јовановић
*Руководилац писарнице
Високог савета судства*